

В деня на народните будители

На 1-ви ноември България отбелязва Деня на народните будители. Той е посветен на делото на книжовниците, просветителите и борците за национално освобождение, съхранили през вековете духовните ценности на нацията и нейния морал.

Този ден е и празник на паметта като хранилище на универсалния човешки опит. Защото образът, който всеки човек изгражда пред другите и пред света, е една проекция на неговата памет.

Днес се обръщаме към миналото от позицията на хора от най-новото време и когато се вираме в делата на достойните ни предци, сякаш трудно приемаме призивите им за свобода, просвета, култура. Но завешките и традициите, създадени от тези свети хора, винаги ще предизвикват преклонение и вълнение.

В полумрака на нашето минало блесят светлите и лъчезарни образи, респектират с ентузиазма и безкористната си любов към Отечеството, държат ни духовно будни през вековете и до днес.

За първи път Денят на народните будители се чества през 1909 год. в Пловдив. Така България поставя

в историческия си календар редом с деня на светите братя Кирил и Методий още един празник на духовността. От 1 ноември 1923 год. с указ на цар Борис III е обявен за общонароден празник в памет на заслужилите създатели на нашето национално верую. Но далеч преди официалното обявяване на този празник, българският народ почита своите будители и ги канонизира като светци в своята историческа памет и в храма на българщината. Те са неговото упование в трудно и безперспективно време, защото с мощта на своята мисъл връщат равновесието и духовната стабилност на нацията. Животът на всеки народен будител представлява мъдър урок.

Будителите са живата и вечна връзка между миналото, настоящето и бъдещето; те са безсмъртната гаранция, че нашият народ ще преодолее всички съдбоносни изпитания и ще оцелее.

Имената на народните будители винаги ще задължават. А делата им – ще будят почит и уважение към това, което ни е съхранило и което поставя основата на националната ни идентичност.

Поклон пред паметта на светците на българския род, които на този ден ни връщат назад, към времето на нашите корени!

Докосвайки се до спомена за тях, днес черпим силата, която ни кара да се чувстваме по-достойни българи. Преминали границите на своето време, те продължават будителската си мисия и днес, и се грижат за културното и духовното израстване на нашия народ.

Този голям български празник се чества всяка година в БСОУ „Д-р П. Берон“.

В навечерието на празника във фойето на училището засяяха светлите образи на онези книжовници и просветници, които в далечното минало запалиха пламъка на знанието; ли-

ковете на онези непокорни и горди българи, които учеха как се обича България и как се умира за нея. В истински уроци по родолюбие се превърнаха някои от часовете преди празника, в които учениците, заедно със своите класни ръководители и с учителя по история, си спомниха за народните будители и за техните безсмъртни дела.

Светлата дата събра пред паметника на д-р Петър Берон в Прага екипа на учителите от Българското училище, които поднесоха цветя и венец в знак на почит към будителите на България.

Своята признателност към неуморните радатели за просветление и народностно самосъзнание изразиха и учениците в празничната програма.

Г-жа Начева откри тържеството, като изтъкна важната роля на будителите за запазване на българския национален дух през вековете.

В презентацията, посветена на събитието, група ученици от X и XI кл. проследиха пътя на големите имена в нашата история – от първите букви на Кирил и Методий, през пламенния зов на Паисий до огненото слово на Ботев и Раковски; с неувяхващата сила на Софроний Врачански, Патриарх Евтимий, д-р Петър Берон, Неофит Рилски, Васил Априлов, Добри Чинтулов, Иван Вазов и още десетки дейци на просвещението и национално-освободителното движение, които изковаха от словото най-силното оръжие и превърнаха спомена от славното минало на Отечеството в идеал и съдба на цял един народ.

Всички присъстващи ученици с интерес и внимание слушаха, убедени, че духът на будителите е жив и днес. Това е един чудесен празник, който трябва да съхраним през годините, защото 1-ви ноември е не само празник на духовността, той е призвание и национална съдба.

Нека носим упорито факела, запален от народните будители, защото той е част от непреходната българска вечност!

Снежана Таскова